

HÃY LO TÌM NƯỚC THIÊN CHÚA, CÒN CÁC THỨ KIA, NGÀI SẼ THÊM CHO!

Anh Benoit Renard là chuyên viên vi tính sống tại Bretagne, miền Tây nước Pháp. Vào một mùa hè, anh quyết định dùng thời gian nghỉ để ra đi phục vụ nơi một nước nào đó ở đại lục Phi Châu. Anh liền liên lạc với Hiệp Hội Truyền Giáo chuyên việc điều hợp các thừa sai và các nhân viên thiện nguyện, muốn phục vụ một thời gian ngắn tại các cứ điểm truyền giáo. Anh được đề nghị đến Cộng Hòa Trung Phi để giúp một nữ tu đang hoạt động cho *người lùn Pygmées*. Xin nhường lời cho anh Benoit Renard kể lại kinh nghiệm truyền giáo.

Trước khi lên đường đi Trung Phi, tôi được mời tham dự đám cưới của người bạn .. Bác của cô dâu là một cựu thừa sai. Trong bữa tiệc, khi biết tôi sẽ đi Trung Phi, vị cựu thừa sai kín đáo nhờ tôi quyền tiền giữa đám khách dự tiệc. Vì ngây thơ nghĩ rằng có lẽ tiền quyền sẽ được dùng để cảm ơn những người giúp tổ chức buổi lễ nên tôi hết sức sốt sắng và khuyến khích các thực khách rộng tay làm phúc. Sau khi thu được một số tiền lớn, tôi vui mừng mang số tiền đến giao cho cô dâu chú rể. Nào ngờ, ngay chính lúc ấy, chú rể bạn tôi đứng lên tuyên bố:

- Benoit à, hôm nay nơi đây đối với chúng ta là một ngày vui. Số tiền bạn vừa quyền được, chúng tôi xin gửi tặng các trẻ em của quốc gia mà bạn định dùng thời gian nghỉ hè để phục vụ. Chúng tôi muốn rằng một mảnh nhỏ của ngày vui hôm nay được chuyển đến những người nghèo bạn sắp được hân hạnh gặp tại Trung Phi. Chúng tôi xin ủy thác cho bạn sứ mệnh này!

Niềm vui thật bất ngờ. Tôi cảm động đến rơi lệ ..

Trở lại chuyến đi hè truyền giáo của tôi. Chúng tôi phải tự túc về phí tổn cuộc hành trình. Khi đến nơi, chúng tôi liên hệ với vị thừa sai có nhiệm vụ tiếp đón chúng tôi. Vị thừa sai có thể là Giám Mục, Linh Mục, Tu sĩ hoặc giáo dân. Trường hợp của tôi thì người tiếp đón tôi là một nữ tu, chị Lucienne.

Tôi đặt chân đến Trung Phi vào một ngày đầu tháng 8. Chị Lucienne nhờ tôi làm cuộc kiểm tra dân số và làm gia phả các bộ tộc khác nhau của người lùn Pygmées tại Cộng Hòa Trung Phi. Công việc khá khó khăn, đòi hỏi nhiều thời giờ, nhiều kiên trì và một số hiểu biết về các vùng địa lý cũng như các bộ tộc. Tôi bắt đầu cho vào máy vi tính tất cả các bản lược kê đã được thực hiện trước đó.

Thình thoảng, để đổi chương trình làm việc, tôi chuyển sang kho thuốc. Tôi xếp loại các thứ thuốc và ghi vào máy vi tính để giúp cho việc đặt mua thuốc ở ngoại quốc được dễ dàng. Đây là công việc chính của tôi suốt trong hai tháng hè làm việc tại Cộng hòa Trung Phi.

Nhờ số tiền quyền được trong bữa tiệc cưới, trước khi lên đường tôi đã mua rất nhiều dụng cụ học đường như: vở, thước và bút chì. Tại chỗ, tôi mua một chiếc xe lăn cho một thiếu niên tàn tật. Thật cảm động, nhờ chiếc xe lăn này mà cậu bé có thể tự di chuyển một mình trong rừng già!

Về phía nữ tu Lucienne, chị rảo quanh các làng mạc người lùn Pygmées để rao giảng Tin Mừng. Đây là công tác truyền giáo vô cùng khó khăn. Bởi lẽ người lùn Pygmées thường di chuyển không ngừng từ chỗ này sang chỗ nọ. Họ lại có niềm tin riêng với những nghi lễ tập tục thật đặc thù .. Để công việc tông đồ mang lại nhiều thành quả, chị Lucienne phối hợp việc làm với lời cầu nguyện. Nhờ thế mà trọn con người và mọi hành động của chị là một chứng tá hùng hồn rao giảng Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Người dân lùn Pygmées không thể không bị lôi cuốn bởi cuộc sống đặc biệt của chị Lucienne. Chị tự tay gây dựng theo năm tháng một ngôi nhà nguyện nhỏ. Nơi đây tôi đã tham dự các giờ kinh sáng và

tối với chị.

Tôi đến Trung Phi với tâm tình chia sẻ, đón nhận và sống cuộc đời giản dị trong những điều kiện thô sơ nhất. Rất nhanh sau đó tôi học biết phải chấp nhận mọi biến cố bất ngờ xảy ra với lòng kiên nhẫn. Tôi thật cảm phục nếp sống người dân nơi đây. Họ luôn vui vẻ, hồn nhiên và thích ca hát, nhảy múa theo nhịp trống.. Rất thương khi tôi phải bỏ dở công việc để chờ cấp cứu người bệnh đến nhà thương. Nhưng mục đích chính của các thừa sai là giúp người dân bản xứ biết tự túc, tự cường và tự lực mưu sinh.

Một kinh nghiệm quý hóa nhất trong hai tháng hè phục vụ tại Trung Phi là tôi nhận được rất nhiều thư từ của gia đình và của bạn bè. Những cánh thư nâng đỡ tôi rất nhiều. Giờ đây tôi hiểu rằng:

- *Một tín hữu Công Giáo không bao giờ đơn độc và một thừa sai không bao giờ sống cách biệt riêng rẽ một mình! Tất cả cùng hiệp nhất và hiệp thông trong tình huynh đệ đại đồng.*

... Đức Chúa GIÊSU nói với các môn đệ rằng: "Thầy bảo cho anh em biết: đừng lo cho mạng sống: lấy gì mà ăn; vì mạng sống thì hơn của ăn, và thân thể thì hơn áo mặc .. Hỏi có ai trong anh em, nhờ lo lắng, mà kéo dài đời mình thêm được một gang tay? Vậy, việc nhỏ nhất mà anh em còn làm không được, thì anh em lo lắng về những việc khác làm gì? Hãy nhìn hoa huệ mà suy: chúng không kéo sợi, không dệt vải, thối mà, Thầy bảo cho anh em biết: ngay cả vua Salômôn, dù vinh hoa tột bậc, cũng không mặc đẹp bằng một bông hoa ấy. Vậy nếu cỏ ngoài đồng, nay còn, mai đã quăng vào lò, mà THIÊN CHÚA còn mặc đẹp cho như thế, thì huống hồ là anh em, ôi những kẻ kém tin! Phần anh em, đừng tìm xem mình sẽ ăn gì, uống gì, và đừng bận tâm. Vì tất cả những thứ đó, dân ngoại trên thế gian vẫn tìm kiếm; nhưng CHA của anh em thừa biết anh em cần những thứ đó. Vậy hãy lo tìm Nước THIÊN CHÚA, còn các thứ kia, Ngài sẽ thêm cho" (Luca 12,22-31).

("Annales d'Issoudun", Juin/1997, trang 206-209)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt